

JIM

Ålesund 29. september 2006

Fiskeri- og kystdepartementet
Norges Fiskarlag

STRUKTURVIRKEMIDLER I FISKEFLÅTEN – HØRING AV NOU 2006:16

Fiskebåtredernes Forbund viser til høring av NOU 2006:16 om strukturvirkemidler i fiskeflåten.

Den løpende teknologiske utviklingen innen fartøykonstruksjon, fiskeredskaper og fiskeletingsutstyr fører uvilkaarlig til at overkapasiteten i fiskeflåten øker med mindre vi samtidig greier å redusere antall fartøyer. Det er vanskelig å tallfeste overkapasiteten i de enkelte fartøygrupper, og det er til syvende og sist den enkelte reder som må ta stilling til om ressursgrunnlaget for fartøyet er akseptabelt. Det viktigste er at det foreligger effektive og frivillige strukturordninger som rederiene har anledning til å benytte for å sikre driftsgrunnlaget for det enkelte fiskefartøy.

Fiskebåtredernes Forbund mener at næringen må ta et selvstendig ansvar for å tilpasse fangstkapasiteten til ressursgrunnlaget. Det er for mye forlangt å forvente at Staten skal ta det økonomiske eller overordnede ansvaret for å rydde opp i overkapasiteten i fiskeflåten. I en situasjon med store uløste offentlige oppgaver, ikke minst når det gjelder samferdsel, helse og eldreomsorg, vil det neppe være stor oppslutning om en politikk som innebærer massiv bruk av offentlige midler for å løse et delvis selvskapt overkapasitetsproblem i fiskeflåten. Statens bidrag må i første rekke være å tilby næringen ordninger som gjør det mulig å gjennomføre de nødvendige tiltakene med private midler. Erfaringen har vist at tidsavgrensede strukturordninger er det beste virkemidlet for å strukturere fiskeflåten, og nær alle organisasjoner i fiskerinæringen har derfor gått inn for å videreføre slike ordninger.

Det er flere grunner til at Fiskebåtredernes Forbund har vært en pådriver i arbeidet med å etablere effektive strukturordninger i fiskeflåten. Av disse kan nevnes:

- Dersom fiskeflåten fortsatt skal være attraktiv og rekruttere kvalifisert arbeidskraft må på generelt grunnlag lønnsomheten bedres, slik at hele fiskeflåten blir i stand til å tilby konkurransedyktige lønns- og fritidstilbud. I dag utfordres fiskeflåten i konkurransen om arbeidskraften fra blant annet en statsstøttet offshoreflåte, og fiskeflåten er dømt til å tape denne konkurransen med mindre det blir etablert ordninger som kan øke lønnsomheten. Fiskebåtredernes Forbund mener at reduserte kostnader gjennom en reduksjon i antall fiskefartøyer, og økt inntjening på hvert enkelt gjenværende fartøy, er det viktigste bidraget for å øke lønnsomheten i fiskeflåten på lengre sikt.
- Vedvarende overkapasitet i fiskeflåten og dermed ineffektiv drift er uforenlig med nye krav og holdninger til miljøet, ikke minst når det gjelder utslipp av miljøgifter.
- Overkapasitet i fiskeflåten legger press på reguleringsregimene, og bidrar til å undergrave arbeidet med større lovlighet i næringen. Overkapasitet medfører også til økt fiskeinnsats på uregulerte bestander.

- Overkapasiteten i fiskeflåten bidrar til å opprettholde og forsterke en fordelingskonflikt mellom ulike fartøygrupper. Denne konflikten tærer på samholdet i næringen, og hindrer næringens arbeid med andre viktige spørsmål.
- En fiskeflåte som er bedre tilpasset ressursgrunnlaget vil redusere risikoen for et uheldig kappfiske, og dermed bedre legge forholdene til rette for stabile leveranser av kvalitetsråstoff til industrien.

Fiskebåtrederne Forbund konstaterer at enkelte er skeptiske til strukturordninger. Noen mener at adgang til sammenslåing av kvoterettigheter innebærer privatisering av fiskeressursene. Andre mener at bedre lønnsomhet gjennom strukturering fører til krav om omfordeling av kvoter, eller mener at uforholdsmessig mye av næringens kapital må brukes til å "kjøpe ut kolleger". Strukturiltakene fører gjerne til at det på kort sikt er de som går ut av næringen som fremstår som vinnerne, mens økt inntjening på de gjenværende fartøyene i stor grad må brukes til å betjene større gjeldskostnader. Strukturordningene fører også til at det kan bli store forskjeller i kvotegrunnlag til fartøyer som i utgangspunktet stod likt, med dertil hørende tariffkonflikter og ulik rekrutteringsevne.

Fiskebåtrederne Forbund vil i denne sammenheng understreke at det er nødvendig å ha alternativet til en strukturering av fiskeflåten klart. Hva blir konsekvensene dersom vi ikke tar fatt på utfordringene med hensyn til overkapasiteten? Forbundet mener at de negative konsekvensene av overkapasitet er betydelig større enn eventuelle uheldige konsekvenser av strukturordningene. Forbundet frykter en situasjon med enda dårligere lønnsomhet i fiskeflåten, og manglende evne til fornying og rekruttering av kvalifiserte fiskere. En situasjon mange flåtegrupper allerede står midt oppe i. Forbundet frykter en situasjon der fiskeflåten blir satt under press fordi den ikke makter å møte miljømessige utfordringer, og en situasjon der stor overkapasitet fortsatt legger press på reguleringssystemet og fører til brudd på regelverket. Og ikke minst frykter Fiskebåtrederne Forbund en situasjon der overkapasitet i de ulike fartøygruppene vil føre til en langvarig konflikt internt i fiskerinæringen om kvotefordelingen.

Fiskebåtrederne Forbund er overbevist om at den beste politikken for fiskeflåten og kysten på lengre sikt er å sikre lønnsomme og attraktive arbeidsplasser, og effektive strukturordninger er en forutsetning for å skape bedre lønnsomhet. Strukturordningene bidrar også til å sikre stabilitet i rammebetingelsene. Fiskebåtrederne Forbund mener dessuten at diskusjonen om tidsavgrensede strukturkvoteordninger eller ikke bør holdes atskilt fra spørsmålet om en privatisering av fiskerettighetene. Dette er en helt annen diskusjon, og fiskerettighetene blir verken mer eller mindre privatisert ved at to tidsavgrensede rettigheter blir fisket på ett fartøy fremfor på to fartøy.

Fiskebåtrederne Forbund er tilfreds med at det er stor enighet i Strukturutvalget om at det er et løpende behov for å redusere kapasiteten i fiskeflåten. Forbundet er også tilfreds med at et stort flertall i utvalget ønsker å videreføre strukturkvoteordningene for kystflåten over 15 meter og havfiskeflåten, samt å innføre en ny strukturkvoteordning for kystfartøyer mellom 11 og 15 meter.

Den største uenigheten i utvalget gjelder om strukturkvotene skal være tidsavgrensede, eller om de skal være tidsuavgrensede i tråd med de ordningene som ble opphevet høsten 2005. Et flertall på 8 (inkludert de som egentlig ikke ønsker strukturkvoteordninger) foreslår en varighet på strukturkvotene på 15 år, samtidig som de ønsker å utrede om dagens tidsavgrensede kvoter kan konverteres til tidsavgrensede kvoter. Et mindretall på 7 foreslår å videreføre ordningen med tidsuavgrensede strukturkvoter. Mindretallet foreslår samtidig at det bør innføres en form for ressursavgift.

Selv om Strukturutvalget også berører mange andre interessante spørsmål, vil Fiskebåtredernes Forbund konsentrere seg om spørsmålet om strukturkvotene bør være tidsavgrenset eller tidsuavgrenset, samt spørsmålet om innføring av ressursrente.

Fiskebåtredernes Forbund nevnte innledningsvis at erfaringen har vist at tidsuavgrensede strukturordninger er det beste virkemidlet for å strukturere fiskeflåten. Tidsuavgrensede strukturordninger gir rederiene større trygghet med hensyn til de investeringsbeslutningene som må fattes i tilknytning til strukturering, og de gir finansinstitusjonene større sikkerhet rundt lånene som må innvilges. Tidsuavgrensede strukturordninger er også viktig med hensyn til å skape stabilitet i inntjeningen til mannskapet. Det vil for eksempel kunne være vanskelig for et fartøy å rekruttere mannskap i en situasjon der fartøyet mister mye av kvoterettighetene i nær framtid.

Fiskebåtredernes Forbund mener dessuten at det vil være vanskelig å reversere dagens tidsuavgrensede strukturkvoter til tidsavgrensede kvoter. Det er selvsagt praktisk mulig å gjennomføre en slik reversering, men dette vil samtidig utløse et statlig erstatningsansvar som det er vanskelig å se rekkevidden av. De enkelte rederiene har posisjonert seg og handlet med utgangspunkt i at strukturkvotene er tidsuavgrensede. Det er investert i nye fartøyer, fartøyer er kondemnert og rettigheter er solgt til andre rederier. Dersom dette skal reverseres, vil ikke en sak være lik den andre, og forbundet tviler på at Regjeringen kan leve med en slik prosess.

Fiskebåtredernes Forbund mener samtidig at det vil være vanskelig å leve med en situasjon der deler av flåten allerede har fått tidsuavgrensede kvoter, mens de som skal etablere nye strukturkvotesamarbeid får en slik tidsbegrensning. I så fall vil det etableres et A-lag og et B-lag i fiskeflåten, og dette vil gi uro i næringen. Fiskebåtredernes Forbund mener det er svært uheldig for fiskerinæringen å måtte leve med kontinuerlig uro rundt så viktige rammebetingelser som strukturordningene.

Fiskebåtredernes Forbund er tilfreds med at hele havfiskeflåten og den største kystfiskeflåten fikk tilgang til tidsuavgrensede strukturkvoter i forrige stortingsperiode, og forbundet har vært en pådriver i arbeidet med å forbedre strukturordningene for å øke struktureringen i fiskeflåten. Det er imidlertid nødvendig å dele dette "ansvaret" med fiskerimyndigheter fra skiftende regjeringer. For bedre å forstå hvorfor utviklingen endte med tidsuavgrensede strukturkvoter er det nødvendig å gi et lite historisk tilbakeblikk på arbeidet med strukturering av fiskeflåten de siste 10-årene.

1970 – 80 årene

Det ble etablert ulike strukturordninger gjennom konsesjonsregelverket som gjorde det mulig for rederiene å ta fartøy ut av fisket, slå sammen konsesjoner og øke kvoterettigheten på det gjenværende fartøyet. Kvotegevinsten var som regel tidsuavgrenset, men liten, og det var nødvendig å supplere ordningen med ulike former for statsstøtte som salgstilskudd og kondemneringstilskudd. Ordningen med tidsuavgrensede (evige) sammenslåingsordninger har derfor vært et strukturtilbud som har eksistert i mange tiår for enkelte fartøygrupper, men den tradisjonelle ordningen ble lite benyttet de siste årene fordi kvotegevinsten ved sammenslåing var så liten.

1990 - 94

Etter at et strukturutvalg under ledelse av departementsråd Gunnar Kjønne hadde arbeidet med ulike tiltak for strukturering av havfiskeflåten, ble den første enhetskvoteordningen etablert for torsketrålere. Bakgrunnen for dette arbeidet var ikke minst at myndighetene ønsket å flytte en større del av ansvaret og kostnaden med å strukturere fiskeflåten fra Statens og over på næringens side. Enhetskvoteordningen innebar at det var mulig å ta ut fartøyer fra fisket og fordele kvoten på de gjenværende fartøyene i samarbeidet. Rederiene fikk beholde kvotegevinsten i inntil 5 år (ordningen opphørte i 1994). For å stimulere rederier

til å ta ut fartøyer ble ordningen supplert med statsstøtte, henholdsvis salgstilskudd (ved salg av fartøyet til utlandet) og kondemneringstilskudd.

1994

Myndighetene ønsket å innføre nye enhetskvoteordninger, og sendte allerede i 1993 ut en høring om nye enhetskvoteordninger for havfiskeflåten. Det var imidlertid stor skepsis i næringen. Mange fryktet at innsparte kvoter etter hvert ble omfordelt til andre fartøygrupper enn de som faktisk strukturerte, og kravet var at det ble etablert en stabil kvotefordeling mellom gruppene før det ble innført nye strukturkvoteordninger. En slik kvotefordeling ble vedtatt på Landsmøtet i Norges Fiskarlag i 1994, og skulle gjelde for perioden 1995-2001. Det ble dette året innført en enhetskvoteordning for grønlandsrekestrål med en varighet på 10 år, men her var spørsmålet om kvotefordeling ukontroversielt.

1995

I reguleringene for 1995 fulgte ikke Fiskeri- og kystdepartementet fullt ut Landsmøtevedtaket i Norges Fiskarlag om fordelingen av torsk og hyse. Det ble derfor understreket fra næringens side at det var uaktuelt å gå inn for nye enhetskvoteordninger før myndighetene gav forsikringer om at de ville følge Landsmøtevedtaket i Norges Fiskarlag. Etter hvert justerte departementet reguleringene slik at de ble i samsvar med Landsmøtevedtaket, og gikk så langt de kunne i å gi "forsikringer" om at vedtaket også ville bli fulgt i fremtiden.

1996

Det var fortsatt stor uenighet om ordningen i næringen, men på representantskapsmøtet i Fiskebåtrederne Forbund i januar 1996 gikk forbundet inn for at det ble etablert enhetskvoteordninger også for torsketrålerflåten og ringnotflåten. Myndighetene hadde foreslått at varigheten på ordningene skulle være 10 år, mens Fiskebåtrederne Forbund mente at varigheten burde være minst 15 år dersom ordningene skulle få tilstrekkelig effekt. Fiskeri- og kystdepartementet innførte deretter en enhetskvoteordning for ringnotflåten med varighet på 13 år. Det ble også innført en enhetskvoteordning for torsketrålerflåten med samme varighet, og denne ble gjort operativ fra 1. januar 1997. Forskriften om adgang til inngåelse av nye enhetskvotesamarbeid etter ordningen utløp 31. desember 1998.

1999

Fiskeri- og kystdepartementet sendte på høring et nytt forslag om etablering av nye enhetskvoteordninger for grønlandsrekestrålere, torsketrålere og ringnotfartøyer. Departementet foreslo fortsatt at varigheten skulle være 13 år, men med et viktig unntak. Torsketrålere som var karakterisert som småtrålere (kvotefaktor mindre enn 1) skulle gjennom en egen sammenslåingsordning få beholde "strukturkvoten" permanent opptil en kvotefaktor på 1. Det innebar at rundt 1/3 av torsketrålerflåten fikk tilbud om en tidsavgrenset ordning.

2000

Fiskebåtrederne Forbund gav i høringsrunden uttrykk for at forbundet primært ønsket en lengre varighet enn 13 år i enhetskvoteordningen, men konstaterte samtidig at det nå var nødvendig å forholde seg til en slik varighet. Det ble samtidig vist til at dersom næringen lyktes med en balansert kapasitetsnedbygging i de enkelte fartøygruppene, var spørsmålet om varighet av mindre interesse. Næringen var positiv til en sammenslåingsordning med tidsavgrensning, men mente at dette måtte gjelde hele flåten, og ikke bare en enkelt gruppe (småtrålerne). Forbundet presiserte samtidig at det var nødvendig med en større avkorting i denne ordningen dersom den ikke skulle utkonkurrere enhetskvoteordningene. Fiskeri- og kystdepartementet vedtok nye enhetskvoteordninger for grønlandsrekestrål, ringnotflåten og torsketrålerflåten med 13 års varighet. Samtidig ble sammenslåingsordningen for småtrålere vedtatt. Ordningen ble utformet slik at rederiene fikk beholde 70% av kvoten til det uttatte fartøyet permanent dersom fartøyet ble solgt, og 100% dersom fartøyet ble kondemnert. Dette året vedtok Fiskeri- og kystdepartementet også en enhetskvoteordning for

konvensjonelle fartøyer over 28 meter med 13 års varighet, men med 18 års varighet dersom det uttatte fartøyet ble kondemnert. Utvidelsen til 18 år ble gjort uten at næringen hadde gitt innspill om dette. Denne ordningen (18-års regelen) ble like etter utvidet til også å gjelde de øvrige enhetskvoteordningene i havfiskeflåten.

2001

Ny enighet om kvotefordelingen de neste 6 årene i Norges Fiskarlag. Enhetskvoteordning ble innført for seitrålere. Samtidig vokste det fram et krav i næringen om at hele torsketrålflåten måtte få tilbud om en sammenslåingsordning, og ikke bare såkalte småtrålere. Det ble ikke akseptert at 1/3 av torsketrålerflåten skulle få strukturere tidsavgrenset, og samtidig høste fordelene av den øvrige struktureringen i torsketrålerflåten etter hvert som enhetskvotene opphørte. Fiskebåtrederne Forbund gikk inn for at hele torsketrålerflåten måtte få tidsavgrensede enhetskvoter, både ut fra et likebehandlingsprinsipp, og fordi en så at struktureringen stoppet opp i deler av torsketrålerflåten..

2002-03

Det ble etablert en enhetskvoteordning for nordsjøtrålere med 13/18 års varighet i 2002. Året etter ble kolmule inkludert i enhetskvoteordningen for ringnot.

2004

Det ble innført tidsavgrensede strukturkvoteordninger for kystfartøyer mellom 15 – 28 meter, og en delvis næringsfinansiert kondemneringsordning for mindre kystfartøyer. Kystfartøyene fikk samtidig tilbud om årlige driftskvoteordninger. Samtidig fortsatte Fiskebåtrederne Forbund arbeidet med å inkludere hele torsketrålerflåten i sammenslåingsordningen, og i prosessen ble dette utvidet til å gjelde hele havfiskeflåten. Det var Fiskeri- og kystdepartementet som gav uttrykk for at det ikke var aktuelt å vurdere en tidsavgrenset ordning bare for resten av torsketrålerflåten. Dersom spørsmålet skulle behandles, måtte det gjelde hele havfiskeflåten. Departementet mente (helt riktig) at det neppe ville bli ro omkring ordningene dersom bare en av fartøygruppene fikk tilbud om en tidsavgrenset strukturordning (jfr det som hadde skjedd etter at småtrålerne fikk en tidsavgrenset ordning i 2000).

2005

Det lyktes medlemmene i Fiskebåtrederne Forbund å bli enige om elementene i en ny strukturkvoteordning uten tidsbegrensning for hele havfiskeflåten. Det ble også enighet om kjøreregler for hvordan tidsavgrensede enhetskvoter skulle konverteres til tidsavgrensede strukturkvoter. Fiskeri- og kystdepartementet fulgte næringens råd, men med et viktig unntak, og det var at fartøyer som benyttet strukturkvoteordningen måtte kondemnere det uttatte fartøyet. I løpet av 2005 ble det inngått en rekke strukturvotesamarbeid, og de fleste som var inne på enhetskvoteordningen benyttet muligheten til å konvertere til tidsavgrensede strukturkvoter. Senere på året ble det innført strukturfrys, og strukturutvalget ble nedsatt.

Fiskebåtrederne Forbund mener det er viktig å ha historien med seg når vi skal vurdere Strukturutvalgets innstilling. Historien viser at det ikke blir ro i næringen før det er etablert nye tidsavgrensede strukturordninger. Historien viser også at ordningene er blitt til gjennom et nært samarbeid mellom næringen og skiftende politiske regimer. Det bør i denne forbindelse også nevnes at den første tidsavgrensede strukturkvoteordningen ble innført i 2000 for småtrålere av en regjering utgått av Arbeiderpartiet. Det var imidlertid Senterpartiet som satt med fiskeriministeren da høringsnotatet ble utarbeidet.

Fiskebåtrederne Forbund vil derfor understreke at de tidsavgrensede strukturordningene som ble innført hadde stor legitimitet, og som historiegjennomgangen viser, ikke minst politisk legitimitet. Det er imidlertid ingen grunn til å legge skjul på at det er innenfor næringen tidvis har vært motstand mot strukturordningene, men det skyldes i første rekke frykt for at slike ordninger ble utnyttet til omfordeling av kvoterettigheter mellom

fartøygrupper. Det var ikke alltid Fiskebåtrederne Forbund hadde flertallet av medlemmene i ryggen i arbeidet med å få på plass strukturordninger utover på 90-tallet. Forbundet hadde imidlertid støtte fra myndighetene, som presset på for å få på plass effektive strukturordninger. I ettetid er de fleste i næringen enige i at effektive strukturordninger har vært og er nødvendig for fiskeflåten.

Fiskebåtrederne Forbund vil avslutningsvis kommentere spørsmålet om en ressursrente i fiskeflåten. Forbundet vil i denne forbindelse gjenta det som ble sagt om blant annet ressursrente i vedtaket på forbundets representantskapsmøte i 2003:

"Fiskebåtrederne Forbund mener det først og fremst er næringen selv som har ansvaret for å redusere overkapasiteten i fiskeflåten. Kapasitetsreduksjon er nødvendig dersom fiskeflåten i fremtiden skal møte viktige utfordringer med hensyn til lønnsomhet, rekruttering og miljø. Det offentlige oppgave er i første rekke å legge forholdene til rette for at en slik strukturering kan være effektiv, slik den har vært for enkelte grupper. Fiskebåtrederne Forbund mener at myndighetene i dette arbeidet må legge vekt på å etablere enkle og oversiktlige ordninger, som ikke er gjenstand for stadige endringer. Det vises i denne forbindelse til egne uttalelser om innholdet i de ulike strukturordningene. Det offentlige må også skape ro omkring kvotefordelingen mellom gruppene, slik Stortinget tidligere har gjort vedtak om, og som Fiskeridepartementet ved siste korsvei fulgte opp. Uro om kvotefordelingen er den største trusselen mot en sunn utvikling i fiskeflåten gjennom strukturering.

Fiskebåtrederne Forbund mener at fiskerinæringen kan bidra til å skape enda større verdier for det norske samfunnet dersom fiskeripolitikken formes med tanke på økonomisk effektivitet i alle ledd. Den såkalte ressursrenten, definert som avkastning på arbeid og kapital som er høyere enn avkastningen i næringer som ikke er basert på knappe ressurser, kan kanaliseres inn i økonomien på ulike måter. En ressursavgift eller tilsvarende beskatning på ressursrenten kan være en slik kanal. Diskusjonen om ressursavgift/ressursrente må imidlertid settes inn i en større sammenheng der hele fiskeripolitikken evalueres.

Fiskebåtrederne Forbund konstaterer at det ikke er politisk flertall for en fiskeripolitikk der økonomisk effektivitet er satt øverst på dagsorden. Snarere er næringen fortsatt gjenstand for politiske prioriteringer med andre mål for øyet, og der "overskuddet" i næringen brukes til å betale for ineffektivitet. Fiskebåtrederne Forbund vil derfor understreke at en av de viktigste forutsetningene for innføring av en ressursavgift ikke er oppfylt.

Fiskebåtrederne Forbund mener likevel at prosessen med etablering av strukturtilbud for den helårsdrevne fiskeflåten, og enighet om en langsiktig kvotefordeling, representerer viktige fiskeripolitiske skritt i riktig retning. Forbundet vil derfor iverksette interne utredninger om innholdet i gjeldende ordninger for anvendelse av ressursrenten i de få landene hvor slike ordninger er innført. Fiskebåtrederne Forbund vil også undersøke hvordan dette eventuelt kunne organiseres i en fremtidig norsk modell. Det er verdt å merke seg at en privatisering av fiskerettigheter har vært nødvendig for å kunne skattlegge avkastningen på ressursene særskilt i land hvor slike ordninger er innført, noe som neppe er aktuell norsk politikk. Det må være en klar forutsetning at de vesentligste kostnadene ved struktureringen er tatt, og lønnsomheten i flåten som en følge av dette har vist betydelig bedring, før det er aktuelt å vurdere innføring av en ressursavgift."

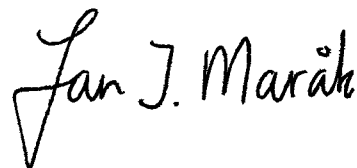
Fiskebåtredernes Forbund vil oppsummere på følgende måte:

- Fiskeflåten har behov for gode strukturvoteordninger som gjør det mulig å løpende tilpasse kapasiteten i flåten til ressursgrunnlaget, og skape et driftsgrunnlag på det enkelte fiskefartøy som gjør det mulig å konkurrere om arbeidskraften og fornye flåten. I dag ligger mange fiskefartøy uvirksomme halve året, og har problemer med å rekruttere mannskaper. Dette er en situasjon som ikke kan vedvare.
- Fiskebåtredernes Forbund konstaterer at historien har vist at tidsavgrensede strukturordninger er det beste virkemidlet for å strukturere fiskeflåten. Tidsavgrensede strukturordninger gir rederiene større trygghet med hensyn til de investeringsbeslutningene som må fattes i tilknytning til strukturering, og de gir finansinstitusjonene større sikkerhet rundt lånene som må innvilges. Tidsavgrensede strukturordninger er også viktig med hensyn til å skape stabilitet i inntjeningen til mannskapet. Det er også et viktig poeng at andre ressursbaserte næringer, som landbruk og oppdrett, har tidsavgrensede strukturordninger.
- Strukturordningene som ble etablert i forrige stortingsperiode kom som et resultat av et nært samarbeid mellom næringen og myndighetene over en 15-årsperiode. Ordningene har stor legitimitet både i næringen og i skiftende politiske regimer.
- Dersom nye strukturvotesamarbeid skal være tidsavgrenset vil det kunne oppstå et A-lag og et B-lag i fiskeflåten, og det vil bli en kontinuerlig uro i næringen. Dersom dagens tidsavgrensede strukturvoter skal omgjøres til tidsavgrensede kvoter, beveger vi oss inn på et område det er vanskelig å se de økonomiske og praktiske konsekvensene av.
- Diskusjonen om tidsavgrensede strukturvoteordninger eller ikke bør holdes atskilt fra spørsmålet om en privatisering av fiskerettighetene. Dette er en annen diskusjon, og etter forbundets oppfatning blir ikke fiskerettighetene mer privatisert ved at tidsavgrensede rettigheter blir fisket på ett fartøy fremfor på to fartøy.
- Fiskebåtredernes Forbund stiller seg åpent til å diskutere skattlegging av ressursrenten i fiskeflåten. Det har imidlertid foreløpig ikke vært politisk flertall for en fiskeripolitikk der økonomisk effektivitet er satt øverst på dagsorden. Snarere er næringen fortsatt gjenstand for politiske prioriteringer med andre mål for øyet, og der ressursrenten i stedet brukes til å betale for ineffektivitet. Forbundet vil derfor understreke at en av de viktigste forutsetningene for innføring av en ressursavgift fortsatt ikke er oppfylt.
- Fiskebåtredernes Forbund stiller seg bak innstillingen fra Strukturutvalgets mindretall, representert ved Norges Fiskarlag, NHO, LO og universitetsmiljøene, når det gjelder fremtidige strukturvoteordninger og ressursrente i fiskeflåten.

Vennlig hilsen
FISKEBÅTREDERNES FORBUND
Sekretariatet

Audun Maråk

Jan Ivar Maråk